

observant

ONAFHANKELIJK WEEKBLAD UNIVERSITEIT MAASTRICHT

JAARGANG 44 / 13 JUNI 2024

Nr 30

De vakantie komt eraan.

Dit is dan ook de laatste papieren krant van dit academisch jaar. Op de website gaan we nog even door. Ga voor het **laatste nieuws** naar **observantonline.nl**. Ons extra eerstejaarsnummer verschijnt in de week van 26 augustus.

Fijne zomer!

Illustratie:
Simone Golob

Een harde werker, dossiervreter, verknocht aan de Universiteit Maastricht, kritisch, control freak, betrouwbaar, eerlijk, scherp denker en niet iemand bij wie je makkelijk binnenstapt.

De vicevoorzitter van het college van bestuur, Nick Bos, gaat met pensioen. Maar voor hem geen zwart gat. Hij gaat door met werken, alleen niet meer bij de UM. Waarom? "Werken is leuk."

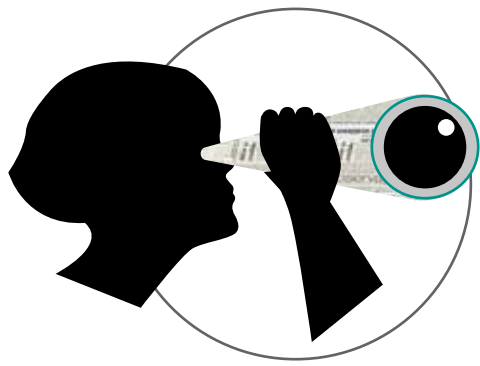
Pagina 6-7

Groen, groener, groenst. De UB in Randwyck is gerenoveerd en sinds deze week weer open. Lichtgroen op de muren en ook heel veel planten. Studeren was nog nooit zo natuurlijk.

Pagina 3

Riki Janssen

redactioneel Het schoolreisje

Het voelde als een schoolreisje, vorige week donderdag. Om half acht 's ochtends zaten we met zijn allen in de trein naar Nijmegen. Met verse koffie, thuisgesmeerde boterhammen en bakjes yoghurt met muesli. Een aantal had net voor vertrek op het station gestemd voor de Europese verkiezingen. De boeken en kranten bleven de hele reis in de tas, geen tijd voor. Er werd gepraat, gelachen en geïnventariseerd: wie had op welke partij gestemd? In Nijmegen wachtte ons het jaarlijkse Kringcongres voor en van alle hoger onderwijsmedia. Het thema was dit jaar 'AI in de journalistiek'. Ik beschouw mezelf als een totale leek op dit gebied, dacht tot vorige week dat ik het nooit gebruikte en had geen concrete plannen om het wel te doen. Ik besepte niet dat het vertaalprogramma DeepL, dat ik bijna wekelijks gebruik om er snel wat zinnen door te halen - voor de artikelen hebben we 'echte' vertalers -, ook onder kunstmatige intelligentie valt. Het was niet het enige dat ik leerde. Experts vertelden dat AI ons vak niet zo snel zal overnemen, de artikelen

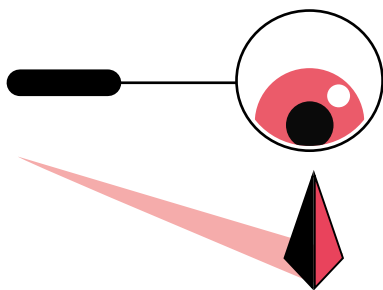
blijven oppervlakkig, fouten zijn niet uit te sluiten (het programma wordt immers gevoed met goede en slechte content) en creativiteit en emotie blijken erg moeilijk. Daar heb je toch een echte journalist voor nodig. Maar het gebruik van bijvoorbeeld DeepL en ChatGPT kan het leven van een journalist wel makkelijker maken. Even snel de hoofdpunten van een dikke beleidsnota op een rij? Een geluidsopname vliegensvlug omzetten in geschreven taal? Of zoeken naar mogelijke koppen boven een artikel? Het kan allemaal. We voegden tijdens een workshop meteen de daad bij het woord. Ik wilde weten hoe we meer studenten kunnen verleiden om *Observant* te lezen. Het antwoord was uitgebreid, maar niet verrassend: maak een wekelijkse nieuwsbrief (doen we), schrijf artikelen over studenten (doen we), maak ze onderdeel van je redactie (doen we), enzovoort. Een paar collega's, nog of weer opnieuw in schoolreisje-modus, werd naarmate de dag vorderde wat baldadig. Na wat serieuze kwesties, gaven ze ChatGPT de opdracht

(*prompten* heet dat in vakjargon, leerde ik) om te achterhalen of je "een junior-journalist mag slaan als die niet doet wat je wilt?" De junior tikte het zelf in en lachte het hardst toen bleek dat deze AI-tool meldde dat het "onacceptabel en illegaal" was. En ook: "Het slaan van een collega kan de werksfeer ernstig verstoren." O ja joh?

We zijn, net als u vermoed ik, bijna toe aan vakantie. Deze week verschijnt de laatste papieren krant van dit academisch jaar. Vanaf volgende week vindt u het laatste nieuws tot 1 juli op onze site. Daarna hebben we zomerreces. Fijne vakantie. Tot in augustus.

PS ChatGPT gaf vijf niet heel sprankelende kopsuggesties voor dit redactioneel, onder andere deze: 'Een reis vol inzichten: AI en journalistiek op het Kringcongres'.

Wekelijks schrijft de hoofdredacteur van Observant over de belevenissen op de redactie.

splinters

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek. Met bijdragen van: Cleo Freriks, Dennis Vaendel, Simon Wirtz

Red je barrel

Fietseigenaren opgelet: het is weer die tijd van het jaar! Vanaf maandag 17 juni gaan medewerkers van Facility Services op pad om alle fietsen met een 'zichtbaar gebrek' rond UM-gebouwen te voorzien van een rood label. Met de jaarlijkse 'fietsenopschoonactie' probeert de UM te voorkomen dat de fietsenrekken vol komen te staan met oude barrels die niemand meer gebruikt. Is je fiets ten onrechte gelabeld? Zorg dan dat je het label op tijd verwijdert. Alle rijwielen waarbij dat eind augustus niet

is gebeurd, worden naar twee centrale plekken afgevoerd: achter Endepolsdomein 150 in Randwyck en naar Tapijn (naast het TAPA-gebouw). Daar kunnen eigenaren hun fiets nog tot 20 september ophalen. Goed om te weten: in Randwyck kan dat alleen als er van tevoren een afspraak is gemaakt bij de receptie van Endepolsdomein 150. Wacht je tot na 20 september? Dan is je kans verkeken. Deze 'wees-fietsen', waarvan er ieder jaar tientallen zijn, worden weggegeven aan een goed doel.

Ruimte voor discussie?

Is er nog wel ruimte voor discussie bij de Room for Discussion - een debatplatform aan de Universiteit van Amsterdam? De ene na de andere spreker wordt afgezegd of naar een andere locatie verplaatst, schrijft zusterblad *Folia*.

Afgelopen week ging het om minister van Defensie Kajsa Ollongren. Zij zou al op 13 mei komen, wat toen werd uitgesteld vanwege de geplande pro-Palestijnse *walk-out*, die leidde tot bezettingen van universiteitsgebouwen in het hele land. Poging twee is nu dus ook afgelast: volgens de Amsterdamse 'driehoek' - hoofdofficier van justitie, politiechef en burgemeester - was de kans op onrust "gezien de afgelopen tijd" te groot.

Eerder dit jaar werden bovendien debatten met burgemeester Femke Halsema en Rob Bauer, de hoogste militair binnen de NAVO, verplaatst naar een andere zaal vanwege veiligheidsredenen. Zowel Bauer als Halsema zeiden achteraf tegen *Folia* het jammer te vinden dat men niet voor discussie openstond. "Het is eenzijdig geschreeuw, geen dialoog", aldus Bauer. Louter Amsterdamse praktijken? Nee, ook in Maastricht werd afgelopen januari een 'dialoogtafel' (over de Gaza-oorlog) afgelast omdat "het risico op verstoring te groot was", aldus Rob van Duijn van Studium Generale destijds in *Observant*.

Staatswiet

Een jointje roken met wiet of hasj die legaal - onder toezicht oog van de overheid - geproduceerd is. Vanaf komende maandag (17 juni) is het mogelijk in Maastricht. Na jaren voorbereiding gaat dan de 'wietproef' van start in tien Nederlandse gemeentes. In Limburg doet, naast Maastricht, ook Heerlen mee. Het doel: experimenteren met legale productie en distributie van cannabis. Wettelijk gezien is dat nu nog illegaal, maar de overheid gedooft de verkoop van de softdrug in coffeeshops wel. Met een crimineel circuit aan de achterdeur als resultaat. Met de nieuwe aanpak hoopt men illegale telers en leveranciers de pas af te snijden. Tijdens de proef is de productie in handen van een tental, via een selectieprocedure gekozen, telers; de overheid controleert

de kwaliteit. In Tilburg en Breda wordt hier al sinds december op kleine schaal mee geëxperimenteerd. Nu is het dus ook de beurt aan de overige acht gemeenten. Voorlopig mogen coffeeshops naast de 'staatswiet' ook nog de 'vertrouwde' cannabis uit het illegale circuit verkopen. Deze 'overgangsfase' duurt volgens planning tot half september, waarna de illegale wiet helemaal uit de schappen verdwijnt. Dat moet de legale telers genoeg tijd bieden om niet alleen de productie op te schroeven, maar ook de kwaliteit en variatie - om te voorkomen dat gebruikers alsnog uitwijken naar illegale handel. Het experiment loopt daarna nog minstens vier jaar. Het kabinet beslist vervolgens over het al dan niet terugkeren naar de oude situatie.

De UB in Randwyck is weer open

Studeren in een groene bieb

Foto: Joey Roberts

Na maanden van verbouwing is de universiteitsbibliotheek (UB) in Randwyck afgelopen maandag opnieuw geopend voor studenten. Net voor het einde van het academisch jaar. De officiële opening zal na de vakantie plaatsvinden.

De renovatie is onderdeel van het achtjarenplan rondom de verbouwing van UNS50, dat in 2022 begon. In augustus vorig jaar was de bieb aan de beurt. Studeren moest tijdelijk in het Endepolsdomein 150, waar vroeger de Maastricht School of Management huisde.

Bij de ingang staat een scherm met een plattegrond. De eerste en tweede verdieping zijn

voor zelfstudie, de derde is voor groepswork. En net zoals in de binnenstad kunnen nu ook hier plekken gereserveerd worden, maar niet overall. “Alleen in de *super focus* ruimtes”, licht Meike Kerkhofs-Welkenhuizen, projectleider innovatieve *learning spaces* toe. “Daar moet je stil zijn.” Naast studeren is er ook aandacht voor de mentale gezondheid, maar dat is nog “*work in progress*”, klinkt het. “Het idee is om VR-brillen te gebruiken voor mindfulness.”

In plaatsen van rood en donkerblauw kleurt de bieb nu lichtgroen en is het er rijk aan planten. *Echte* planten. Dat was nog even de vraag: zou de invloed op de luchtvochtigheid de boeken niet aantasten? “We moeten dat in de gaten houden”,

zegt de projectleider. Een extra medewerker voor onderhoud van al dat groen is niet nodig; een externe partij is hier verantwoordelijk voor. Naast de planten is ook de anatomieruimte nieuw. Waar modellen voorheen in vitrines stonden, staan ze nu in een open kast, om mee te oefenen. Alhoewel dat laatste nog niet voor iedereen duidelijk is. “Een student vroeg me of die modellen wel aangeraakt mochten worden”, lacht ze. Wat vinden de gebruikers zelf van de metamorfose? Rustiger en overzichtelijk, laat een derdejaars geneeskundestudent weten. En dat was net de bedoeling van de architect.

Lotte van de Loo

Werken aan de Universiteit Maastricht: wat bevalt, wat niet?

Goede sfeer en veel vrijheid, maar ook hoge werkdruk

Waardering voor de sfeer, onderlinge collegialiteit, vrijheid en de balans tussen werk en privé, minpunten voor de werkdruk, gebrek aan loopbaanperspectief en een zogeheten “oranje plafond”. Maar al met al toch een ruime voldoende, concludeert Randstad Consultancy, dat afgelopen jaar in kaart bracht waarom mensen aan de UM (willen) werken.

Eerst even over dat oranje plafond. Dat is iets dat onder een aantal buitenlandse stafleden leeft: zij verwachten dat ze voor bepaalde functies het Nederlands op hoog niveau moeten beheersen. Lukt dat niet of onvoldoende, dan wordt

dat gezien als een enorme drempel om door te groeien. Daarover zegt bestuursvoorzitter Rianne Letschert desgevraagd “dat we het serieus nemen als mensen zich uitgesloten voelen” omwille van de taal. Daarom werkt het talentencentrum van de UM aan meer mogelijkheden voor *internationals* om het Nederlands goed te leren. “Dat willen zij ook”, is haar overtuiging. Wat concluderen Letschert en *senior corporate recruiter* Vicky Sterk uit het onderzoek, waaronder een door ruim 1600 medewerkers ingevulde enquête, dat de universiteit moet helpen om personeel te behouden én aan te trekken? Draagt het daar echt aan bij? Echt nieuw zijn de plussen en minnen immers niet. Deels waar, beaamt Letschert: “Het verrast me niet dat onze staf autonomie belangrijk vindt. Of dat ze de werkdruk hoog vinden. Wat me wel verrast, is dat ze, juist gezien de groei van de werkdruk, die autonomie in hun werk toch echt ervaren. Daar ben ik blij mee.”

Maar toch: een goede werksfeer, prima secundaire arbeidsvoorwaarden, aandacht voor *work-life balance*... daar gaan wel meer organisaties prat op. Hoe onderscheidt de UM zich

daarmee van andere grote instellingen in de regio als Zuyd Hogeschool of de Provincie, laat staan van andere Nederlandse universiteiten of grote bedrijven? Volgens Sterk vergeleek Randstad de uitkomsten van de enquête met soortgelijke onderzoeken elders. “Dan zie je bijvoorbeeld dat de secundaire arbeidsvoorwaarden hier echt bijzonder zijn. Een dertiende maand, veel verlof, dat is niet overall vanzelfsprekend. Andere universiteiten hebben dezelfde CAO, ja, maar hier is in samenspraak met je leidinggevende vaak meer mogelijk.” Het onderzoek moet uiteindelijk uitmonden in een ‘werkgeversbelofte’, zeg maar een *mission statement* over wat voor werkgever de UM wil zijn. Het Randstad-rapport bevat wat aanzetjes, maar hoe de uiteindelijke belofte gaat luiden, en hoe dat de communicatie van de UM zal veranderen? Dat wordt volgens Sterk in de komende maanden bepaald. Wanneer merkt de buitenwereld iets van aangepaste vacatureteksten of webpagina’s? Sterk: “In het begin van het nieuwe academisch jaar.”

Peter Doorakkers

CvB moet stoppen met ministertje van Buitenlandse Zaken spelen

De UM zou een voorbeeld moeten nemen aan Harvard University. Het bestuur van Harvard heeft besloten om geen politieke standpunten meer in te nemen. In een verklaring zegt de universiteit dat de leden van het college van bestuur worden benoemd vanwege hun vaardigheid om een universiteit te leiden, niet om hun deskundigheid in politieke besluitvorming. Harvard zal voortaan ook geen verklaringen van medeleven met de slachtoffers van de Russische invasie in Oekraïne of het Hamas-bloedbad van 7 oktober meer geven.

Harvard is door schade en schande wijs geworden. Het college van bestuur van de UM is nog niet zo ver en blijft nog haar eigen buitenlands beleid voeren. Het CvB heeft hiervoor een memo over *Administrative Partnership Cooperation Policies* geschreven. Hierin wordt aangegeven dat alle samenwerking met Israëlische universiteiten is “bevroren”. Er zal een mensenrechtentoets worden uitgevoerd om te bepalen of de samenwerking volledig wordt gestopt. Erg consistent is het UM-buitenlandbeleid niet. Afgelopen zaterdag publiceerden vijftien universiteitsrectoren, waaronder Pamela Habibovic van de UM, een openbrief in dagblad *Trouw* waarin staat dat de Nederlandse universiteiten geen reden zien om de banden met Israëlische universiteiten te heroverwegen of te verbreken. Precies het tegenovergestelde dus van wat in de CvB-memo staat.

De rectoren schrijven in hun open brief dat ze de banden met Israël alleen verbreken als de minister ze daartoe dwingt. CvB-voorzitter Rianne Letschert zei daarentegen zaterdag in *Dagblad De Limburger* dat ze het niet eens was met het besluit van de Nederlandse regering om na de invasie in Oekraïne alle banden met Rusland te verbreken. “Ik vind dat geen overheidstaak”, aldus Letschert. De hubris gaat kennelijk al zo ver dat Rianne Letschert vindt dat de Minderbroedersberg het Nederlandse buitenlandsbeleid moet bepalen. Helemaal vreemd wordt het als in het buitenlandmemo wordt gezegd dat de UM zal helpen bij de wederopbouw van de academische infrastructuur in Gaza. Het is zeer waarschijnlijk dat Hamas grote invloed in Gaza zal blijven houden. Zelfs volgens de eigen UM-politiek zou steun aan de wederopbouw in een gebied dat wordt bestuurd door een terroristische organisatie onacceptabel moeten zijn.

Het CvB moet stoppen met ministertje van Buitenlandse Zaken spelen, daar maakt het zich alleen maar belachelijk mee.

Wim Groot, hoogleraar gezondheidseconomie en hoogleraar evidence based education

serie de maatschappelijke impact van UM-onderzoek

“Geen sector heeft zoveel impact op klimaatverandering en biodiversiteit als de landbouw”

Christopher Brewster Foto: Ellen Oosterhof

Een publicatie in *Nature* of *The Lancet* lijkt tegenwoordig minder belangrijk dan de maatschappelijke impact van de bevindingen. Wat heeft onderzoek aan de UM in de afgelopen jaren teweeggebracht? Deze week: Hoe Maastrichtse computerwetenschappers software ontwikkelen voor landbouwers.

Een camerasysteem dat waarschuwt voor de aanwezigheid van ziektes of plaagdiëren op een akker. Met *GPS-trackers* het gedrag van vee in een afgelegen gebied monitoren. Water besparen dankzij een irrigatiesysteem dat via sensoren automatisch rekening houdt met de lokale hoeveelheid regenval, temperatuur, bodemvochtigheid en de waterbehoefte van het gewas. Het zijn allemaal voorbeelden van *smart farming*: het gebruik van data, moderne technologieën en kunstmatige intelligentie (AI) in de landbouw. “Met als grote doel om deze efficiënter, en daarmee duurzamer te maken”, vertelt datawetenschapper Christopher Brewster. “Er is waarschijnlijk geen sector die een grotere impact heeft op klimaatverandering en biodiversiteitsverlies. Volgens de IT-wereld ligt de oplossing in computers. Daarmee zou je bijvoorbeeld

kunnen zorgen voor minder bemesting, pesticide- of watergebruik. Dat is goed voor de omgeving en economisch aantrekkelijk voor de boeren. Ook voorziet het in de toenemende behoefte van overheden om de landbouw te monitoren en van boerderijen om te automatiseren vanwege het gebrek aan landarbeiders.”

Aardappelen

Maar hoe zet je technologie het beste in op het land? Met die vraag houdt Brewster zich – naast zijn baan als onderzoeker bij TNO – bezig aan de Faculty of Science and Engineering (FSE), waar hij bijzonder hoogleraar toepassing nieuwe technologieën is. Die titel verraadt dat zijn werk verder gaat dan de theorie. “Ik ben vooral geïnteresseerd in het oplossen van praktische problemen.” Een goed voorbeeld daarvan is

OpenAgri, een Europees project van meerdere universiteiten en organisaties, waarvan de Universiteit Maastricht kartrekker is – met Brewster als projectleider. “Hierin ontwikkelen we software voor boeren met een interesse in digitalisering, of IT'ers met een interesse in landbouw. We maken geen eindproduct, maar losse componenten waarmee men zelf aan de slag kan – bijvoorbeeld een stuk code dat de lokale weersverwachting doorgeeft aan een systeem of kan berekenen hoe snel een gewas groeit. Dat verlaagt de drempel om ermee te beginnen: je hoeft niet vanaf nul te starten, maar kunt met de bestaande componenten je eigen programma opbouwen.” De stap naar de praktijk is al gezet. Sinds begin dit jaar lopen er vijf pilotprojecten, aan elk doen meerdere boerderijen

binnen een Europees land mee. Zo wordt er in Griekenland gewerkt met een computersysteem met hoge resolutie camera's dat automatisch de aanwezigheid van schimmels in wijngaarden detecteert. En in België speurt AI op luchtbeelden van drones naar plagen op aardappelvelden, waarbij het direct bepaalt welke bestrijdingsmiddelen nodig zijn.

Gratis

“Deze projecten zullen drie oogstseizoenen lopen, en er zullen nog meer pilots volgen. Ondertussen bestuderen wij wat het beste werkt in de praktijk en aansluit bij de behoeften van de boeren. Welke data moet verzameld worden? Hoe en wanneer doe je dat? En verwerk je deze gegevens op een lokale computer of online in de *cloud*? Voor dat laatste heb je een internetverbinding nodig, wat meer energie kost, maar misschien ook een beter resultaat geeft door de grotere rekenkracht. De vraag is dan: wat is het optimale resultaat dat toch energiezuinig is?” Uiteindelijk moet het tot software leiden die breed opgepikt wordt. “Daarom willen we alles *open source* [voor iedereen gratis te kopiëren en gebruiken, red.] beschikbaar stellen – ik geloof niet zo in intellectueel eigendom. Op die manier willen we een gemeenschap van gebruikers creëren.”

Utopie

Die aanpak is vergelijkbaar met een ander Europees project waar Brewster bij betrokken is (en nu in de afrondende fase zit): DiTECT. “Alleen heeft dit een andere focus dan OpenAgri, namelijk voedselveiligheid. Het doel was het ontwikkelen van systemen die tijdens het hele productieproces – van oogst tot het vervoer naar de supermarkt – op verschillende manieren de voedselkwaliteit meten en deze gegevens direct analyseren. Zo kunnen we steeds beter voorkomen dat consumenten ziek worden of overlijden.” Het DiTECT-project heeft veel nuttige software opgeleverd, zegt Brewster. Wordt deze nu ook veel toegepast in de praktijk? “Dat valt helaas lastig te zeggen. Het nadeel van *open source* is dat je niet weet wie het allemaal gebruikt.” Al waakt Brewster ook voor te veel optimisme als het over impact gaat. “Ik ben me bewust van het gevaar van technoutopie, het idee dat technologie alle problemen zal oplossen. Zo bestaat er een echte hype rond *smart farming*. Maar er is tot nog toe weinig bewijs dat het daadwerkelijk efficiënter of duurzamer is. Daar moet nog veel onderzoek naar gedaan worden.”

Dennis Vaendel

Dit is de laatste aflevering van deze serie. Lees alle afleveringen terug op onze website.

Studenten over het naderende EK

“In deze tijden van oorlog verenigt voetbal”

Illustratie: Simone Golob

Van 14 juni tot 14 juli vindt in Duitsland het Europees Kampioenschap voetbal plaats. In 51 wedstrijden zullen 24 nationale teams het tegen elkaar opnemen. Heeft aan de Universiteit Maastricht de voetbalkoorts toegeslagen? *Observant* vroeg het aan een aantal studenten.

Te verwachten: sommigen hebben helemaal niets met voetbal of het EK. “Het is geen thema voor mij en mijn vrienden,” zegt een student. Of:

“Natuurlijk is het leuk als Nederland kampioen wordt, maar ik heb helemaal niets met die sport.” Lasse Bock, eerstejaars International Business student, kan

zich echter nauwelijks inhouden als het woord ‘voetbal’ valt. “Ik ben een trouwe fan van Roda JC [club uit Kerkrade, red.], ik heb al een seizoenskaart sinds

ik kind was. Ik vind voetbal geweldig. En natuurlijk kijk ik naar het EK - ook al zit er helaas geen Roda-speler in het Nederlands elftal,” lacht de 18-jarige uit Vaals. Voor veel studenten is het tentamentijd, gaan een kampioenschap en examens samen? “Ja, absoluut. Het is leuk om na een hele dag studeren een wedstrijd te kijken met vrienden in een café.”

De hele pot

Derdejaars econometrie Kees (“geen achternaam a.u.b.”) volgt het kampioenschap in een dispuutshuis, samen met andere leden van onafhankelijk herendispuut Hyperion. Het huis krijgt natuurlijk een oranje tintje. Ook hebben ze een *pool*: elk lid heeft 10 euro ingelegd. Degene met de beste voorspelling, wint de hele pot. “In totaal waarschijnlijk zo’n 200 euro,” zegt hij. Denkt hij dat Nederland wint? Nee. “Het wordt Engeland tegen Frankrijk in de finale. Ik hoop dat Engeland kampioen wordt, ze hebben al heel lang niet gewonnen.” Toch steunt hij zijn thuisland. “Ik zal het volkslied zingen, het Wilhelmus. Met mijn hand op mijn hart.”

Bas Ooijman, masterstudent Cognitive Neuroscience, gaat het volkslied daarentegen “absoluut niet” zingen. “Ik ben niet zo nationalistisch.” Ook hij en zijn vrienden organiseren een EK-*pool*. Niet voor het geld, Ooijman en zijn vrienden hebben een ‘creatievier’ idee: “Een paar jaar geleden moest de verliezer op vakantie de hele dag een pak dragen met een afbeelding van een naakte man erop.”

Oorlog

Hoe zit het met de *internationals* van de UM? Rebekka Wernicke, masterstudent aan de rechtenfaculteit, is geboren in Zwitserland en groeide op in Engeland en Canada, terwijl haar ouders uit Duitsland komen. Welk team steunt ze de komende weken? “Zwitserland, ook al heb ik er maar kort gewoond. Mijn ouders zijn voor Duitsland, mijn broer voor Engeland. Ik vind het geweldig dat we allemaal (andere) landen hebben gekozen waar we een band mee hebben.” Voor Tristan Balakrishnan heeft voetbal een speciale betekenis. De eerstejaars European Law School, die keeper is in een Belgische amateurclub, waardeert vooral de wereldwijde boodschap van voetbal: “Op lokaal niveau versterkt voetbal het gemeenschapsgevoel, op internationaal niveau brengt het verschillende landen en culturen samen. Vooral in deze tijden van oorlog verenigt voetbal.”

Afscheidsinterview: collegelid Nick Bos gaat met pensioen

“Ik houd er niet van om in het middelpunt te staan. Ik ben geen frontrunner of boegbeeld”

“Een zachte kant? Die heb ik niet”, zegt Nick Bos quasi serieus. Zijn secretaresse Sandra Kolkman, die binnenkomt met een drankje, is het daar niet mee eens. Als ze uitlegt waarom maakt de vicevoorzitter van het college van bestuur, die in juli met pensioen gaat, zich even uit de voeten: “Ik ga naar het toilet.”

Tekst: Riki Janssen **Foto:** Joey Roberts

Een harde werker, dossiervreter, verknocht aan de Universiteit Maastricht, kritisch, control freak, betrouwbaar, eerlijk, scherp denker en hoekig. Daarover zijn de meeste mensen die *Observant* sprak in aanloop naar het afscheidsinterview het eens. Maar er zijn ook ver-

schillen. De ene groep vindt hem een afstandelijke man, stoïcijns, een sfinx bij “wie je niet makkelijk binnenstapt”, terwijl anderen op zijn “zachte kant” wijzen, dat hij begaan is met mensen, ze steunt en waar nodig voor ze door het vuur gaat. Secre-
tresse Kolkman: “Je ziet die zachte

kant niet meteen, dat heeft tijd nodig, en hij is alleen zichtbaar voor de *inner circle*.” Inmiddels is Bos terug van de wc. “Niet meer dan één alinea hierover”, zegt hij. Later in het gesprek: “Natuurlijk ben ik begaan met mensen, ik coach bijvoorbeeld een paar jonge medewerkers en doe

dat met veel plezier, maar ik ben niet zo’n *people manager*. Ik ben hier om te werken. Mijn passie ligt meer op het inhoudelijke, op zaken bereiken. Daar haal ik de grootste bevrediging uit. Dat doe ik uiteraard nooit alleen, altijd in een team.”

Brigadegeneraal

Dat teamwerk was van levensbelang tijdens de cyberhack, die begon op 23 december 2019. Het is de grootste crisis die Bos in zijn vijftientig jaar aan de UM heeft meegemaakt. Een ingewijde: “Hij betrok het kleinste kamertje in de *war room* aan de Grote Looiersgracht, hij was als een brigadegeneraal die alles aanstuurde, maar zijn troepen niet in de weg liep. Hij was er toen het nodig was, daarmee heeft hij veel respect verdiend.” Bos: “Als mijn medewerkers op Eerste Kerstdag aan het werk zijn, ga ik niet thuis bij de open haard zitten.” Zonder valse bescheidenheid: “Ik ben een goede crisismanager, ik blijf rustig, houd het overzicht, lees me snel in en ken de universiteit. In die situaties [corona kwam vrij snel daarna, red.] kan ik heel efficiënt zijn.” Al is de rust die hij uitstraalt soms uiterlijke schijn, bekent hij. “Ik kan heel onrustig zijn, mijn hoofd staat nooit stil. Gepieker probeer ik snel te blokken. Ik probeer die onrust positief in te zetten door plannen te maken, zaken te bedenken. Dat begint zodra ik wakker word.” Dat is meestal rond vijven in de ochtend. Hij begint de dag standaard met een wandeling door de velden in de buurt van Amsterrade (zijn geboortedorp), Brunssum en Bingelrade. Altijd met zijn hond Borre, een Duitse staande. Hij haalt zijn stappenplanner tevoorschijn: de laatste 25 weken liep hij gemiddeld 10,1 kilometer per dag. Al wandelend stuurt hij de eerste mailtjes en appjes. “Ik kijk ook om me heen hoor en let erop dat Borre er niet vandoor gaat, die loopt los.”

Alleen maar trots

En nee, de hack was niet het dieptepunt uit zijn carrière. “Het was een heel intensieve periode, waarin ik heel diep moest gaan op alle fronten: hoe pak ik het aan? Waar haal ik de kennis vandaan? Ik had geen ervaring op dit vlak. Dat we zijn gehackt, is niets om trots op te zijn. We waren erg kwetsbaar, zo bleek. Maar op alles wat *na* de hack komt, hoe we het hebben opgelost, daar ben ik alleen maar trots op: de saamhorigheid, de loyaliteit, de toewijding van medewerkers en ook de transparantie achteraf.” Met de nadruk op achteraf, twee maanden na dato. In de tussentijd wilde de universiteit niet toegeven dat er losgeld was betaald en heerste er complete radiostilte. Het argument: men wilde de hackers niet wijzer maken. “We gaven een persconferentie, er stond een batterij camera’s opgesteld, we waren landelijk nieuws. Dat was spannend, ik zat niet bepaald in mijn comfortzone. Ik houd er niet van om in het middelpunt van de belangstelling te staan. Ik ben geen frontrunner of boegbeeld, dat laat ik graag aan anderen.” Zoals aan zijn naaste collega Rianne Letschert. Toen de baan van voorzitter door het vertrek van Martin Paul vrijkwam, zei hij dan ook meteen: “Rianne, dat moet jij doen.” Zij is

“veel geschikter”, zegt hij. “Zij is een buitengewoon knap bestuurder. Ze heeft dat veelomvattende menselijke, dat is van de buiten categorie. Zij bouwt gigantisch snel een netwerk op, kweekt *goodwill* en heeft die gunfactor. Dat is niet aan te leren, dat heb je of heb je niet.”

Wapenfeiten

Nick Bos, die in Utrecht geschiedenis studeerde en daar ook promoveerde, kwam in 1999 naar de Universiteit Maastricht om directeur van het studentenservicecentrum te worden. In 2003 werd hij de hoogste ambtenaar - algemeen directeur - op de Berg, waarna hij op 1 januari 2014 aantrad als vicevoorzitter van het college van bestuur. Hij leek altijd de ‘vleesgeworden ambtenaar’, kon die wel bestuurder zijn, vroeg menigeen zich indertijd af. Hij bleek het te kunnen, al bleef hij zich al die jaren (“ik heb wel degelijk een helikopterview ontwikkeld”) ook met details bemoeien en dat viel niet altijd in goede aarde. Mensen voelden zich beperkt, kregen naar hun gevoel te weinig ruimte. Bos kan zich de irritatie voorstellen, maar “ik word als lid van het cvb op alles aangesproken. Soms moet ik details tot mij nemen om een dossier te doorgronden. Dan stel ik vragen, dat is niet onnodig.” Hij kijkt tevreden terug. Bos mag zich de *founding father* van de vier Brightlands-campussen in Heerlen, Maastricht, Venlo en Sittard-Geleen (zie kader) noemen. Hij kreeg in zijn tijd als algemeen directeur al van het toenmalige college de ruimte (“daar ben ik dankbaar voor”) om Brightlands op poten te zetten en bouwde dat verder uit als collegelid. “Ik heb de regie genomen, heb bruggen gebouwd binnen de UM, tussen de UM en de provincie, tussen bedrijven en de universiteit, en heb mijn nek uitgestoken. Bijvoorbeeld door de Twentse onderzoeksgroep van Clemens van Blitterswijk (weefseltechnologie) naar Maastricht te halen. Je neemt dan een risico, het stond niet vast dat het een succes zou worden, maar het pakte heel goed uit. De onderzoeksgroep MERLN (regeneratieve geneeskunde) is nu toonaangevend.” Zonder Brightlands was de faculteit Science and Engineering er niet geweest, vervolgt hij. “Die twee hebben een bijna symbiotische relatie. Die combinatie maakt de universiteit sterker, maar is ook goed voor de regio, zowel maatschappelijk als economisch. En het heeft nog heel veel potentieel.” Tegelijkertijd is de UM de laatste 25 jaar enorm gegroeid, en bleef ze “financieel en bedrijfseconomisch solide én een fijne organisatie”, zegt de man die in het college verantwoordelijk was voor de financiën en de bedrijfsvoering. Maar die groei komt met een prijs, hoor je links en rechts. “De werkdruk”, concludeert Bos meteen. Zowel voor het wetenschappelijk personeel, dat steeds meer studenten zag binnenkomen, als voor het ondersteunend personeel. Lange tijd stonden de servicecentra op de nullijn: ondanks de groei van de universiteit en daarmee de toename van het werk. “We lopen nog steeds achter”, klinkt het daar kritisch. Had dat niet anders

gekund? Bos: "Ik snap dat het voor sommige servicecentra zwaar was, maar het kon niet anders. Alles wat ik deed was met het oog op de continuïteit van onderwijs en onderzoek, daar moest het geld naartoe. Kijk eens hoe belangrijk FSE is voor Brightlands en het medisch domein. We zijn een stuk beter op de toekomst voorbereid. Het heeft ons sterker gemaakt, ook de servicecentra, maar nu is er een inhaalbeweging nodig ja, daar zijn we mee bezig."

Hoekig

Hij legt de lat hoog, voor zichzelf, maar ook voor zijn medewerkers. Is hij niet tevreden, dan kan hij pittig uit de hoek komen, "hoekig" is een term die nogal eens valt, of "boos". Kan hij zich voorstellen dat mensen bang voor hem zijn? "Bang? Nee. Ik zal nooit schelden. Ik ben hoekig, of hoe je dat ook noemt, als ik teleurgesteld ben. Ik verwacht dan meer van mensen, maar niet meer dan ik van mezelf verwacht. Ik kijk naar het eindresultaat, het hoeft niet per se op mijn manier. Ik geef geen standjes of zo, dan pak ik het liever zelf op." Mensen die het goed doen krijgen lof en de ruimte, legt hij uit. En tegenspraak? "Ik heb geen behoefte aan jaknikkers om me heen. Ik hoor graag andere visies, uiteindelijk neem ik de beslissing maar dat doe ik graag goed geïnformeerd. Ik krijg genoeg tegengas, in het college van bestuur en uit de ambtelijke hoek."

Humor

Over de vraag van wie hij veel heeft geleerd, hoeft hij niet lang na te denken. Hij noemt Louis Boon, de aan de wieg stond van onder meer de faculteiten gezondheidswetenschappen en psychologie en het University College Maastricht. "Ik vind het heel knap wat hij heeft gerealiseerd, bij hem heb ik gezien hoe je zaken bouwt." Dan voormalig UM-baas Jo Ritzen, een "visionair, vindt Bos. "Hij liep vaak voor de troepen uit, maar hij was de eerste die zei dat de UM wat met de omgeving moest doen, met de Provincie, DSM, Philips." Oud-collegevoorzitter Martin Paul is de volgende op zijn lijstje ("bestuurlijk heel behendig") en uiteraard Rianne Letschert. "Hoe kun je niet leren van Rianne?" Oud-rector Gerard Mols liet hem zien dat humor belangrijk is, net als "relativeren".

Het zwarte gat

"Een zwart gat? Dat komt er niet", zegt hij, die op 6 juni het Teken van Verdienste van de stad Maastricht ontving voor zijn grote verdiensten voor de universiteit en stad, stellig. Toch was hij hier een half jaar geleden minder zeker van. Vlak voor een vergadering van de universiteitsraad bekende hij toen tijdens een praatje op de gang dat hij opzag tegen zijn naderend pensioen. Nu: "Ik heb geluk gehad dat de Provincie mij heeft gevraagd om me twee dagen per week, twee jaar lang, voor Brightlands te blijven inzetten. Als zzp-er." Hij gaat aan het werk als bruggenbouwer die de vier campussen verder met elkaar moet verbinden; zoeken naar verdere onderlinge samenwerking, maar ook kijken of meer partijen uit het bedrijfsleven en de publieke sector willen aanhaken.

"Het is een nieuwe rol, ik heb geen mandaat, ik zal mensen moeten overtuigen of verleiden om mee te doen." Voor alle duidelijkheid: "Ik ga niet op de stoel van mijn opvolgers zitten, zowel Rianne, Pamela [Habibovic, rector, red.] en Jan-Tjitte [Meindersma, zijn opvolger in het

Brightlands campussen

De vier campussen zijn samenwerkingsverbanden tussen (vooral) de Universiteit Maastricht, het bedrijfsleven, gemeentes en Provincie. Het gaat om Chemelot in Geleen, om de Greenpark Venlo campus (agri&food en transport), de Maastricht Health campus en de Smart Services campus in Heerlen. Hun rol: het aanjagen van de regionale kenniseconomie en daarmee de werkgelegenheid, op de campussen zelf, maar ook in de vorm van startups.

Nick Bos

cvb] gaan een rol spelen. Ik heb Brightlands mee opgebouwd, het zou beroerd zijn als ik dat nu onder druk zou zetten door over mijn graf heen te willen regeren."

Werken is leuk

Bij die twee dagen zal het niet blijven,

hij zit nog in een aantal raden van bestuur, bijvoorbeeld bij het Venlose Museum van Bommel van Dam waar hij - een groot kunstliefhebber - voorzitter is. "Daar krijg ik wat meer tijd voor. Verder loopt er nog van alles, mensen vragen me nu voor dingen, dat ga ik op mijn gemak

bekijken." Hij zal iets minder gaan werken, dat wel. "Die 80 uur per week waar iedereen het over heeft, dat is onzin. Dan moet je minimaal zeven dagen per week elf uur aan de bak. Dat kan bijna niet." Maar werken blijft hij. Waarom? "Ik vind het leuk."

'Cliënten voelen dat er naar ze geluisterd wordt'

Jelmer AIOS

Jelmer is AIOS bij UWV in Heerlen en heeft een brede interesse binnen de geneeskunde. Naast psychologie werd hij aangetrokken door de fysiologie, de biologie, de pathologie van ziekte en van de lichamelijke werking. Ook orthopedie leek een optie, totdat hij ontdekte dat één op de acht jonge klaren werkloos is. Werken in het ziekenhuis wilde hij niet en toen kwam hij al gauw in de sociale geneeskunde terecht. Tijdens een sabbatical van zijn opleiding tot huisarts, zocht Jelmer naar een tijdelijke uitdaging en kwam bij UWV Sociaal-medische zaken terecht. En hij ging niet meer weg.

Het allerleukste aan zijn werk, vindt hij het cliënt contact: 'Daarin voor mij persoonlijk wat meer de voorkant. Vooral werken met cliënten in de ziekte-wet, omdat dat een combinatie is van alles wat ik hiervoor heb gedaan. Het is de psychologische toepassing, het orthopedische lichamenlijk onderzoek en inzicht in het lichamenlijk kunnen. Plus, het soort van huisarts-geneeskundig werk waarin je de hele problematiek moet uitfilteren, deze op de juiste wijze moet toepassen en daarin dan ook nog eens iemand 'moet' helpen naar herstel.'

Als arts arbeid en gezondheid zit je volgens Jelmer met een dubbele pet op: 'Je doet sociaal medische beoordelingen, maar je kijkt en luistert ook naar de persoon die voor je zit. Wanneer iemand ziek is, brengt dat economische instabiliteit en onzekerheid met zich mee. Dus op het moment dat je beseft dat er straks geen cent meer op je rekening staat, dan is het lastig om aan je herstel te werken.'

Jelmer: 'De ruimte die we kunnen bieden aan cliënten, komt door de tijd die we krijgen. En dat voelt echt als een verademing vindt hij. 'Als ik iemand volledig in een ziektelast zie zitten, heb ik

een uur de tijd - en als ik wil nog langer - om de cliënt inzicht te geven in zijn ziekte en om hem daar vervolgens in te begeleiden. We zijn het niet altijd met elkaar eens, maar cliënten voelen wél dat er naar ze geluisterd wordt en er begrip voor hun situatie is. Tot nu toe zijn we er gelukkig altijd samen uitgekomen.'

Beoordelen of iemand arbeidsgeschikt of ongeschikt is, is heel zwart-wit en juist het grijze gebied binnen zijn werk vindt Jelmer interessant; 'Het mooie in dit vak en hetgeen waar je de diepte in kan leggen, is achterhalen waarom iets niet gaat. Niet dát iets niet gaat, maar waarom iets niet gaat en of de cliënt daar eventueel zelf iets aan kan doen. Vervolgens kun je iemand daarin ook echt gaan begeleiden en sturen.'

Jelmer heeft als AIOS helemaal zijn draai gevonden: 'Ik ga met plezier naar mijn werk toe en wat ik nog belangrijker vind, ik ga ook met plezier weer terug naar huis. Iets moois aan het verzekeringsgeneeskundige vak is dat je werkdag aan het eind van de dag ook echt klaar is. Er zijn niet per se nog heel veel losse eindjes. Wat niet willen zeggen dat je

natuurlijk niet nog uren kunt verder werken. Een verslag is nooit af als je er nooit een punt achter zet. Aan jou om die punt dus wel te zetten.'

Van plan om 'stil te zitten' is Jelmer ook niet, want hij heeft grootse plannen als het gaat om zijn ambities. Zo gaf hij aan dat hij ambieert door te groeien richting het onderwijs of management. Momenteel begeleidt hij coassistenten en onderzoekt hij de mogelijkheden om zelf onderwijs te geven. Er bestaat zelfs de optie om naast zijn opleiding tot specialist arbeid & gezondheid ook te starten met de managementopleiding. 'Mooi dat dit alles mogelijk is binnen UWV en ook gefaciliteerd wordt.'

Wat ik zou willen meegeven aan (toekomstige) artsen? 'Kijk eens tijdens de studie of in je huidige werkveld hoe het ook anders kan. Bedenk nog eens waarom je voor geneeskunde hebt gekozen en kijk of je dat nog terugvindt in je werk en of het past in het leven dat je voor ogen hebt.'

Geneeskunde wordt vaak nog door artsen in het ziekenhuis neergezet als een roeping en niet als een vak. 'Je hebt zelf bepaald dat je arts wil worden en dat je 80 uur per week gaat werken. Dat is nou eenmaal hoe het is.' Dit kan volgens Jelmer dus anders. 'Het kan juist zo mooi zijn om daar eens een keer bij stil te staan en om te onderzoeken hoe het buiten het ziekenhuis is want het is ook gewoon een baan en niet je leven.'

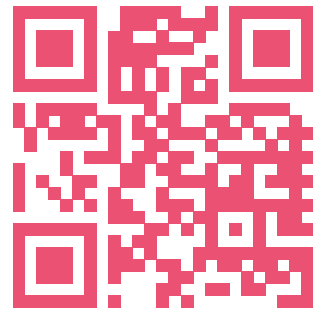
Word arts arbeid en gezondheid.
Meer dan een arts. Kijk op werkenbijuwvvalsarts.nl

mededelingen

colofon

Redactie Riki Janssen (hoofdredacteur), Wendy Degens, Peter Doorakkers, Cleo Freriks, Marion Janssens (redactie-assistent), Lotte van de Loo, Maurice Timmermans, Dennis Vaendel, Simon Wirtz **Telefoon** 043 3885390 **E-mail** observant@maastrichtuniversity.nl **Website** www.observantonline.nl **Aan dit nummer werkten mee** Wammes Bos, Therese Grohnert, Wim Groot, Line-Marie Eichhorst **Ontwerp en illustraties** Simone Golob **Vertalingen** o.a. B. Wall & P. Nekeman, Maud Boveland **Druk** Janssen/Pers Gennep **Abonnementen** Observant wordt gratis verspreid op de universiteit en diverse locaties in Maastricht, belangstellenden kunnen de

krant thuisgestuurd krijgen voor € 45 per academisch jaar **Paartjes /advertenties** Zie alle info onder het kopje 'service' op onze site.

paartjes

Voor hetzelfde geld staan de paartjes iedere week ook op internet: www.observantonline.nl

NOOIT TE OUD OM TE DANSEN!
50+ DANS-FITNESS KWIEKFIT op dinsdagavond en woensdagochtend St.Pieter Maastr. 20lessen: 150€ GRATIS PROEFLES bel 0616405653

GEZOCHT: KAMER VOOR STUDENTE
VANAF 1 juli Mijn dochter, een avontuurlijke 19-jarige studente zoekt kamer in een gezellig studentenhuis BEL Joost 0611252314

TE HUUR RUIM 2KAMER
APPARTEMENT nabij binnenstad € 1000 all-in pm miv half juli sms/tel 0646705582

STUDENT-REMOVAL-SERVICES
MAASTRICHT. Voor ongeveer €50,- Je Hele TOKO Verhuisd.
Phone : +31 (0)654688956
www.Stichting-HEYOKA.ORG

Verbreed je kennis en netwerk en ontwikkel je tot bedrijfskundige - volg de deeltijdopleiding Bedrijfskunde van Maastricht University: UMIO.NL/OBK

APARTMENT 4 RENT WALKING
DISTANCE SBE LAW FASOS NEW KITCHEN+BATHROOM+PARKING NOT FOR STUDENTS INFO APARTMENT4RENTMAASTRICHT@HOTMAIL.COM OR 06-37357320

Wij bespreken 6xper jaar literatuur. Interesse? KorrieBeers@home.nl

NEED A CHECKUP WITH A GYNAECOLOGIST? IT WILL BE COVERED BY YOUR HEALTH INSURANCE. CALL 0031433210310 OR VISIT WWW.PARKWEGKLINIEK.NL

DE MEDEDELINGEN VAN DE UNIVERSITEIT, FACULTEITEN, SERVICECENTRA EN STUDENTEN-ORGANISATIES ZIJN TE VINDEN OP
WWW.OBSERVANTONLINE.NL

Maastricht University

Interne vacatures

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturnummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

Agenda academic ceremonies
Aula Minderbroedersberg 4-6

06-06, 13.00 h	Pengyu Zhang Double Doctoral Degree Maastricht University and Johannes Gutenberg Universität Mainz	21-06, 10.00 h	Babs Marlène Francisca Hendriks
06-06, 16.00 h	Jeferson Sohn Double Doctoral Degree Maastricht University and Universidade Federal do Paraná	21-06, 13.00 h	Tom Schiefer
07-06, 13.00 h	Magdalena Beran	21-06, 16.00 h	Prof. dr. Jos Schols afscheidscollege
07-06, 16.00 h	Prof. dr. E.A. Joosten afscheidscollege	24-06, 10.00 h	Ferdi Widiputera
10-06, 13.00 h	Alina Ofenheimer	24-06, 13.00 h	Yingyi Wu
10-06, 16.00 h	Karen van der Sluis	24-06, 16.00 h	Denise Slenter
11-06, 10.00 h	Gaukhar Baidildinova Double Doctoral Degree Maastricht University and Johannes Gutenberg Universität Mainz	25-06, 10.00 h	Helena T.S. Voetterl
11-06, 13.00 h	Rob Wilhelmus Petrus Simons	25-06, 13.00 h	Natalia Y. Makhotkina
11-06, 16.00 h	Allert de Vries	25-06, 16.00 h	Anaís Sánchez Castillo
14-06, 13.00 h	Cloé Geboers	26-06, 10.00 h	Mathilde Catharina Tubbergen
14-06, 16.30 h	Dr. E. Nillesen inauguratie	26-06, 13.00 h	Jerremy Weerts
17-06, 10.00 h	Daniëlle Josefina Maria Adriaans	26-06, 16.00 h	Markus A. M. van der Pas
17-06, 16.00 h	Bas Petrus Maria Van Hooren	27-06, 10.00 h	Tsai-Ying Lu
18-06, 10.00 h	Hannah Meijs	27-06, 16.00 h	Alejandro Alvarez Vanegas
18-06, 13.00 h	Bulat Khaertdinov	28-06, 10.00 h	Wenbo Wu
18-06, 16.00 h	Stephanie Van Asbroeck	28-06, 13.00 h	Veerle van Gils
19-06, 10.00 h	Herwansay	28-06, 16.30 h	Dr. Hylke Dijkstra inauguratie
19-06, 13.00 h	Daphne Anne Laura Schoenmakers	01-06, 10.00 h	Balázs Erdős
19-06, 16.00 h	Christine Anne Gutekunst	01-06, 13.00 h	Martin Martinek
20-06, 13.00 h	Anneloes Geertje Munneke	01-06, 16.00 h	Charlotte van Gorp
20-06, 16.00 h	Kim Gosewina Gerarda van Kol	02-07, 13.00 h	Nasim Bahram Sagani
		03-07, 10.00 h	Philipp J. König
		03-07, 13.00 h	Claudia Roethlisberger
		03-07, 16.00 h	Michelle Daan Pang
		04-07, 10.00 h	Amit Bashirgonbadi Double Doctoral Degree Ghent University and Maastricht University
		04-07, 13.00 h	Hanna Melles
		04-07, 16.30 h	Dr. Kim Ragaert inauguratie

Boekhandel
DE TRIBUNE
Kapoenstraat 8-10
6211 KW Maastricht
Telefoon (043) 325 19 78

Paartjes

Lever uw paartjes-advertentie digitaal in, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgave van reden Paartjes te weigeren.

Friandises

Chocolatier

**De vermaarde pralines
van Maastricht**

**Wycker Brugstraat 55,
Maastricht**

terre des hommes
stopt kinderruitbuiting

**Voor verkoop én inname van
gebruikte spullen van goede kwaliteit**

**Kleding, speelgoed, boeken, sieraden, schoenen,
tassen, serviesgoed en woningdecoraties.**
De opbrengst gaat naar hulpprojecten voor kinderen van Terre des Hommes.

Tijd over? Vrijwilligers zijn welkom!

Meer info op:
www.facebook.com/TdHMaastricht en Instagram.

Terre des Hommes Winkel
Dorpstraat 18A | Heer Maastricht | tel.: 06 27 27 89 34

Openingstijden
Ma: 13.30 uur - 17.00 uur
Di t/m za: 10.00 uur - 17.00 uur

**THE ANNOUNCEMENTS OF THE UNIVERSITY,
FACULTIES, SERVICE CENTRES AND STUDENT
ORGANISATIONS CAN BE FOUND ON**
WWW.OBSERVANTONLINE.NL